

Steaua și Știința Cluj învingătoare în primele jocuri ale turneului final

CLUJ, 1 (prin telefon de la trimisul nostru). Steaua București, campioana țării noastre, a debutat cu o victorie categorică în turneul final al campionatului republican de baschet masculin, învingând pe Știința Timișoara cu 95-81 (46-45). În ciuda acestei diferențe, după desfășurarea primei reprize era greu de prevăzut un astfel de rezultat. Știința a început curajos, a contracarat inspirat presingul bucureștenilor și a reușit să conducă cu 13-10 (min. 4), 22-18 (min. 10), 30-24 (min. 14) și 41-36 (min. 18). În această perioadă, Steaua a ratat mult și a făcut greșala de a se angrena în jocul lent impus de formația timișoreană. Antrenorul Herold a sesizat însă la timp greșala și astfel militarii au sporit ritmul. Spre sfârșitul reprizei ei au făcut un adevărat tur de forță, mai ales că zona studenților a fost, ca de obicei, foarte penetrabilă, și au terminat repriza cu un avantaj de un punct.

După pauză, bucureștenii au păstrat inițiativa în permanență. „Mecanismul” a funcționat din ce în ce mai bine, iar Nosievici (cel mai bun de pe teren), Diaconescu și Folbert au adus prețioase puncte în aceste momente. Știința a căzut inexplicabil și a ratat numeroase ocazii, uneori copilărește (din 40 de a-runcări a realizat doar 13). Scorul a fost realizat de Folbert 16, Fodor 4, Nedef 7, Gh. Valeriu 10, Cimpeanu 12, Nosievici 30, Diaconescu 12, Cimpoiaș 4

pentru Steaua și de Pușcașu 6, Popovici 13, Ionescu 22, Viciu 21, Wilwert 3, Hoffman 12, Leonte 2 și Chirilufă 2 pentru Știința. Au arbitrat I. Deak și A. Balazs.

Al doilea meci disputat aseară la Cluj s-a deosebit radical de primul. Știința Cluj și Dinamo București au jucat precaut, pentru rezultat, realizând o partidă de un nivel tehnic mediu și lipsită de spectaculozitate. Scorul s-a menținut egal doar 10 minute, după care studenții clujeni au dominat în permanență, datorită jocului bun practicat de pivoți și mai ales de către Demian. Scorul de 73-59 (34-26) a fost realizat de Albu 21, Demian 27, Cernea 6, Vizi 8, Bugnariu 10, Gubeș 1 pentru Știința Cluj și de Kiss 24, Spiridon 6, Giurgiu 10, Visner 13, Dudesu 2, Dragomirescu 2 și Scortescu 2 pentru Dinamo București. Au condus arbitrii E. Hotyia și V. Popescu.

Intregerile primei părți a turneului final al campionatului republican de baschet (locurile 1-4) continuă marți cu partidele Știința Cluj — Știința Timișoara, Dinamo București — Steaua și miercuri cu partidele Știința Timișoara — Dinamo și Steaua — Știința Cluj. După evoluția de până acum, principalele candidate la titlu se anunță Steaua București și Știința Cluj.

ADRIAN VASILIU

CICLISM

Adnotări pe marginea concursurilor de verificare de la Oradea

Plutonul rulează intens spre Oradea după ce a escaladat Piatra Craiului.

Foto: H. Naum

Reuniți pentru câteva zile la Oradea, cicliștii din loturile R. P. Române, R. S. Cehoslovace și R. P. Ungare, care se pregătesc pentru cea de a XVI-a ediție a „Cursei Păcii” au participat la câteva importante concursuri de verificare. Condițiile de concurs au fost diferite (circuit — contracronometru, drum plat — munte) și au solicitat din plin eforturile participanților. Ținând seamă de faptul că aceste întreceri au avut rolul de a verifica gradul de pregătire al rutierilor vom face câteva considerațiuni menite să scoată în evidență atât plusurile cât și minusurile constatate cu acest prilej.

Lotul de cicliști al R. P. Ungare a fost un slab adversar pentru alergătorii noștri ca și pentru oaspeții cehoslovaci. Se pare că antrenorul G. Viszt n-a reușit să-și pună în formă elevii și nici să creeze coeziunea necesară unei echipe care va evolua într-o întrecere de 15 etape de-a lungul a peste 2.500 km. Doar Megyerdi este ceva mai activ, deși nici acesta n-a arătat nimic în proba contracronometru. Balazsko este o revelație a lotului, dar lipsa sa de experiență în marile întreceri va crea serioase dubii selecționarilor. În rest Aranyi — destul de în vîrstă — pare plictisit, Mezel nu este pus pe „piciorare”, Kovacs, Meszaros și Juhasz de asemenea. Antrenorul maghiar va avea mult de furcă pentru a-i pune pe cicliștii maghiari într-o formă cât de cât acceptabilă.

Lotul de cicliști al R. S. Cehoslovace constituie o plăcută surpriză. El a fost un partener valoros de întrecere pentru rutierii noștri. Antrenorul Menhart are la dispoziție un lot puternic. Deși Smisek nu este prezent la pregătire, alți cicliști de valoare sînt gata să alcătuiască o

echipă valoroasă. Alergătorii cehoslovaci au cîștigat două etape (prin Volf la circuit și Smolik în etapa Oradea — Piatra Craiului — Oradea) și au fost foarte aproape (la 12 sec) de echipa noastră în cursa contracronometru. De altfel este demn de subliniat faptul că în această cursă echipa a II-a a R. S. Cehoslovace a avut o comportare aproape la fel de bună ca și prima clasându-se pe locul III la o mică diferență de primele clasate. Din aceasta se poate desprinde faptul că aproape toți cei 10 alergători cehoslovaci sînt la același nivel de pregătire. Dacă ar fi să-l ajutăm pe antrenorul Menhart în alcătuirea lotului ne-ar fi foarte greu deoarece Hasman, Schejbal, Heller, Kvapil, Laczó, Smolik, Volf și Bugner sînt la fel de buni.

Firește, am urmărit cu mai multă emoție evoluția alergătorilor noștri. Ne pare rău însă că pe unii dintre ei nu i-am putut vedea la lucru în plenitudinea forțelor. Ziegler n-a evoluat decît într-o singură etapă la nivelul posibilităților sale (prima pe șoseaua Beiuș) fiindcă apoi a contractat o

S-a spus — și nu s-a făcut o greșală — că recent încheiata ediție a Campionatului mondial de hochei pe gheață a fost cea mai disputată. Elocvențe în această privință sînt clasamentele finale din care se poate vedea, spre exemplu, că la grupa A, unde au evoluat 8 echipe, primele trei clasate au 12,12 și respectiv 11 puncte, în timp ce ultimele patru clasate au toate câte 3 puncte, iar în grupa B primele clasate au, de asemenea, punctaje strînse: 10,9 și 9 puncte! De altfel, pentru desemnarea echipei învingătoare a fost nevoie să se apeleze la una din clauzele regulamentului competiției, care preciza că numai pentru stabilirea echipei campioane se face un golaveraj separat, adăugîndu-se rezultatele dintre primele cinci clasate, urmînd ca apoi prin scăderea golurilor primite din cele marcate, formația cu diferența cea mai mare să fie declarată campioană. La terminarea jocului U.R.S.S. — Canada, echipa Uniunii Sovietice avea acest golaveraj special 14-6 (deci o diferență de 8 puncte), în timp ce selecționata Suediei avea 12-5 (diferență de 7 puncte), hocheiștii sovietici fiind astfel declarați campioni ai lumii și ai Europei.

Iată așadar cit de mult a cîntărit în această deosebit de dură luptă un singur gol! Victoria reprezentanților U.R.S.S. este deci cu atât mai valoroasă cu cît ea a fost cucerită în condițiile aprigei dispute de la Stockholm. Și așa cum apreciau și cei mai mulți dintre specialiștii prezenți în capitala Suediei la această întrecere, hocheiștii sovietici au meritat pe deplin acest titlu. Ceea ce a impresionat în primul rînd la reprezentativa Uniunii Sovietice a fost perfectia ei omogenitate. Cele două perechi de fundași și cele trei linii de atac erau la fel de valoroase, reușind prin aceasta să mențină de-a lungul tuturor partidelor același ritm, aceeași

forță de joc. Devenise un lucru cunoscut că atunci cînd echipele Suediei, Canadei sau R.S. Cehoslovace încep jocul pe gheață prezintă o anumită formație, socotită drept cea mai puternică. Doar echipa Uniunii Sovietice furniza... surprize în această direcție, deoarece antrenorii Cernîșev și Tarasov puteau trimite la începutul unei partide pe gheață linia B. Maiorov — Stârșinov — E. Maiorov sau linia Alexandrov — Almetov — Jakusev, ambele fiind la fel de bune. Ba, uneori, echipa U.R.S.S. a început jocul cu cea de a III-a linie de atac Petuhov — Jurinov — Volkov, care era socotită, a treia, doar pentru tineretea acestor hocheiști. În rest, însă... nici o deosebire față de celelalte. Deci o primă concluzie care se poate trage este aceea că în lupta pentru primul loc — care devine la hochei din ce în ce mai aprigă și mai echilibrată — ceea ce contează mai mult este omogenitatea valorică a lotului folosit.

În afară de aceasta, echipa Uniunii Sovietice a fost excelent pregătită din punct de vedere tactic. Sistemul de apărare dădea posibilitatea unuia din fundași să stea permanent în fața porții și să ajute tot timpul portarul, pentru că ceilalți jucători erau în continuă mișcare, avînd zone precise de acțiune. În ceea ce privește atacul, hocheiștii sovietici foloseau rar acțiunile individuale sau pe cele realizate numai de linia de atac. Ei preferau să țină un timp puțin în treimea de apărare și să inițieze atacul cu întreaga echipă, pucul trecînd fulgerător din crosă în crosă. Precizia în pase a fost poate elementul determinant în organizarea acțiunilor ofensive ale hocheiștilor sovietici.

Echipa SUEDEI, clasată pe locul secund, a constituit surpriza acestui campionat mondial. Bine pregătiți din punct de vedere fizic, cu o apărare fermă și ermetică, în care excela portarul Kjell Svensson, hocheiștii suedezi au format o echipă matură, tehnică, periculoasă pentru orice adversar. Principala armă a selecționatului suedeze era contraatacul, cu ajutorul căruia a surprins echipele Uniunii Sovietice și Canadei. Tehnica excelentă și viteza unor jucători ca „Tumba” Johansson, Uffe Sterner, Ronald Peterson, Lundval, Nisse Nilsson, Hårdin și alții erau hotărîtoare. Hocheiștii suedezi au... ratat titlul de campioni ai lumii în jocul cu R.S. Cehoslovacă, unde ei au evoluat mai slab ca în celelalte partide. Forța de joc, viteza, spontaneitatea echipei au fost mult mai reduse în această întrecere, în care hocheiștii cehoslovaci au realizat victoria și locul III în clasamentul final. Este un loc pe care echipa R. S. Cehoslovace îl merită din plin. Cu câteva zile înainte de începerea întrecerii, majoritatea specialiștilor apreciau de altfel ca principala favorită echipa cehoslovacă. Dar, în „jocul” disputei și,

mai ales, în partidele cu U.R.S.S. și Canada, trei dintre jucătorii care evoluau pe posturi „cheie” în echipa R.S. Cehoslovace nu au mai corespuns. Este vorba de portarul Mikulas, de fundașul Kasper și de centrul primei linii de atac, Bukac.

Cîteva cuvinte despre echipa CANADEI. Locul IV pe care îl ocupă în clasament reflectă valoarea acestei formații, în componența căreia intrau o serie de jucători în vîrstă, fără o pregătire fizică corespunzătoare și care — din această cauză — erau cu regularitate depășiți de ritmul în care se juca turneul. Semnificativ în această direcție este faptul că în meciul Suedia — Canada, la scorul de 2-1 pentru Suedia, în finalul jocului suedezul Uffe Sterner a scăpat pe contraatac și canadianul Fletcher, deși se afla într-o poziție în care l-ar fi fost ușor să-l intercepteze n-a putut totuși s-o facă din lipsă de... viteză! Majoritatea hocheiștilor canadieni acționau lent, pregăteau atacul încoet, cu pase laterale, folosind în apropierea porții adversarului marea lor tehnică și rutină în scopul realizării golurilor. Cînd urmărea echipa canadiană, puteai totuși să vezi că în componența ei intrau și jucători ceva mai rapizi, mai... nervoși, care se mișcau mai lute pe gheață. În această direcție excelau Tambellini, McLeod și Peacock. Principalul „atu” al echipei canadiene a fost însă portarul Set Martin.

Cîteva lucruri cu caracter general. Trebuie să menționăm mai întîi că cele mai bune formații prezente la Stockholm au arătat o predilecție pentru folosirea corpului în depozitarea de puc, a adversarului. Astăzi atacul cu crosă este complet... „demodat”. Viteza cu care se acționează, pusele rapide, date pe neașteptate și cu multă forță ne determină să apreciem că încercările de a „pescui” pucul cu crosă sînt sortite eșecului. Un adversar care pătrunde în treimea de apărare este „dirijat” spre mantinela și acolo blocat cu ajutorul corpului. Dar, pentru a folosi bine corpul trebuie forță generală și, în special, forță în brațe și în picioare. Contactul cu un adversar care vine în plină viteză nu este de loc... comod, motiv pentru care toate echipele erau bine puse la punct în ceea ce privește dezvoltarea forței. În astfel de condiții, desigur că și pătrunderea în zonă devine o problemă pentru atacant. Așa se și explică de ce acțiunile individuale au fost rare. Canadienii care se bazuau mai mult pe astfel de acțiuni n-au realizat mare lucru. Acțiunile ofensive se pregăteau în zona neutră și la ele participau cel puțin jucătorii din linia de atac, iar de cele mai multe ori toți cei cinci hocheiști de pe gheață.

CĂLIN ANTONESCU

BOX

FINALA CONCURSULUI DE CALIFICARE LA SENIORI

GALAȚI (prin telefon). — Simbătă seara, în sala de festivități a Uzinei Mecanice din Galați, au avut loc finalele concursului republican de calificare la box. Iată rezultatele în ordine categoriilor: P. Covaliov (Brăila) b.p. I. Mihăilescu (Buc.); P. Toth (Oradea) b.ab. rep. II M. Omer (C-1a); C. Ștefan (Buc.) b.p. A. Dumbravă (Galați); P. Vanea (Cluj) b.p. Șt. Molnar (Timișoara); A. Murg (Cluj) b.p. I. Balas (Huned.); N. Lo-

vas (Oradea) b.p. A. Vănuți (Craiova); I. Hodoșan (Reșița) b.p. M. Pintilie (Oradea); I. Baci (C. Turzii) b.p. V. Dobre (Buc.); N. Moț (Timișoara) b.p. I. Grosu (Oradea); Gh. Bucur (Huned.) b.k.o. rep. III N. Iovu (Bacău); P. Curunczi (Bocșa Romină) b.p. P. Moraru (Oradea); C. Cirstea (Timișoara) b. desc. rep. III N. Blejan (Buc.).

I. SCHENKMAN-coresp.

MOTO

Se inaugurează sezonul competițional

Clubul sportiv Steaua organizează pe stadionul de la Ghencea un concurs motociclist de obstacole dotat cu o frumoașă cupă. Concurusul se desfășoară în două etape (7 și 14 aprilie) și cuprinde probe de avansată — la clasele 125, 175, 250 și 350 cmc — și de începători, legitimați, la clasele 175 și 350 cmc. La aceste probe vor participa alergători de la cluburile bucureștene Dinamo, Unirea, Metalul, Voința și Steaua, precum și sportivi de la Steagul roșu Brașov și Poiana Cîmpiană.

În deschiderea concursului — care va începe la ora 10 — vor avea loc întreceri între motocicliștii începători nelegitimați (pe motociclete proprii) la clasele 175 și 350 cmc. Ei vor parcurge numai o parte a traseului. Pentru aceștia, întrecerile se vor face la clubul Steaua în zilele de 2 și 3 aprilie, între orele 17 și 19.

Mihai Pop (Dinamo), unul dintre participanții la concursul de duminică, sărînd peste un obstacol într-o cursă desfășurată pe pista stadionului Dinamo din Capitală.

HEUSTACHE NAUM

O CURSĂ DE O RARĂ FRUMUSEȚE

În ciuda timpului nefavorabil (a plouat și a băut un vînt puternic) cicliștii frunțași din București și Ploiești, participanți la competiția organizată duminică dimineața de asociația sportivă Electronica pe șoseaua București-Urșeni, ne-au oferit o cursă frumoasă. Au fost lansate numeroase atacuri spectaculoase care au triat — după pregătire — pe cei peste 60 de alergători avansați. Pe ultima parte a cursei, atacul hotărîtor l-au dat Gh. Bădără, C. Ciocan, N. Ciumet, Gh. Ciobanu și N. Niculescu, disputîndu-și între ei primul loc. Învingător: Gh. Ciobanu (Voința

Ploiești) cronometrat la capătul celor 80 km cu 2 h 07:38, urmat în ordine de Gh. Bădără (Dinamo) 2 h 07:41, N. Ciumet (Voința București), N. Niculescu (Steaua) același timp, C. Ciocan (Voința Ploiești) 2 h 07:49. Iată învingătorii în celelalte probe: juniori cat. I, (30 km) — S. Cristea (Steaua) 52:41; juniori cat. a II-a, (20 km) — C. Constantinescu (C.P.B.) 38:00; biciclete de semicursă (12 km) — I. Niculescu (Steaua) 25:05; biciclete de oraș (6 km) — M. Onig (Steaua) 12:02.

GH. TUDOSE-coresp.